

Helmikuun 19.

Pyhän apostoli Arkippoksen muisto

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 8.säv.

Arkippos valisti kansat sanojen valkeudella | ja pelasti ne tietämättömyyden pimeydestä. | Taisteltuaan ja poljettuaan maahan vihollisen hän riensi illattomaan valkeuteen | ja nyt hän riemuitsee enkelten kanssa. || Hänen rukoustensa tähden, Herra, anna kaikille suuri armo.

Maassa raahattuna, lävistettynä ja kaikenlaisessa muussakin hirveässä Sinä, autuas, | et kieltänyt Kristusta | etkä osoittanut kunnioitusta veistetyille kuville. | Sen tähden Sinä sait seppeleen, | ja nyt Sinä alati rukoilet, || että kaikille annettaisiin suuri armo.

Jumalassa viisas marttyyri, | veresi jumalallisin virroin | Sinä pyhitit maan ja haavoitit omilla haavoillasi pahojen henkien kavalan joukon. | Vuodattaen lakkaamatta parannuksia Sinä parannat hirveitä vaivoja. || Rukoile siis, autuas, että kaikille annettaisiin suuri armo.

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 8.säv.

Epäpuhtaita ovat ajatukseni, | huuleni petolliset ja tekoni aivan saastaiset. | Mitä tekisin? Kuinka kohtaisin Tuomarin? | Oi Valtiatar Neitsyt, rukoile Poikaasi, Luojaasi ja Herraasi, || että Hän ainoana laupiaana ottaisi katuvaisen henkeni vastaan.

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 8.säv.

Nähdessään vasikkansa vapaaehtoisesti puulle ripustettuna | tahraton emo valitti katkerasti ja huusi: | Voi rakas lapseni! | Miten heprealaisten kiittämätön joukko maksaakaan Sinulle, rakkaimpani, || halutessaan tehdä minut lapsettomaksi!

Aamupalveluksessa

Tavanmukaisen psalmiluennan jälkeen **kanoni**, jonka akrostikon on: Veisuin ylistän Arkipposta, viisasta Jumalan julistajaa. **Iosef**.

1. veisu. Irmossi, 4.säv.

Kuivin jaloin kuljettuaan Punaisen meren syvyyden halki | muinainen Israel erämaassa Mooseksen ristinmuotoisesti kohotettujen käten voimalla || karkotti pakosalle Amalekin sotajoukon.

Troparit

Säteille armon valkeutta viisas Paavali lähetti Sinut, autuas Arkippos, kirkkaana säteenä Hengessä hajottamaan monijumalaisuuden synkeää pimeyttä.

Saarnaaja Paavalin jumalallisten sanojen ansoilla Sinä kalastit, pyydystit ihmeellisesti ihmiset pahuuden syvyydestä ja tarjosit hengellisenä ateriana jumalallisessa pöydässä.

Pukeutuneena jumalallisen armon vaatteeseen Sinä, kunniakas Arkippos, vaatetit jumalallisesta kunnianriisutut katoamattomuuden vaatteella ja pelastuksen jumalallisella asulla.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas ja viaton, nähtyään etäältä profeetan silmillään ymmärryksen ylittävän jumalallisen synnytyksesi peljättävän salaisuuden, jumalalliset julistajat selittivät sitä monin tavoin.

3. veisu. Irmossi

Seurakuntasi iloitsee Sinusta, oi Kristus, ja huutaa: | Sinä, Herra, olet minun väkevyyteni, || turvani ja tukeni.

Troparit

Maineikas Arkippos, palaen hengellisesti Lohduttajan tulta Sinä poltit epäjumalain hulluuden karvaan aineen.

Jumalallinen Paavali todistaa, että Sinä, autuas Arkippos, olet Kristuksen uskollinen palvelija, pyhitetty saarnaaja ja taistelutoveri.

Sinun kirkas elämäsi säteili hyveen salamin valista ne, jotka vilpittömästi kunnioittavat Sinua, Arkippos.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä, puhdas, osoitit Jumalan vastaanottaneeksi temppelinä, Hänen puhtaaksi asunnokseen ja jumalalliseksi sijakseen.

Katismatropari, 1.säv.

Paavalin oppilaana Sinä, jumalankantaja marttyyri Arkippos, | valistit ihmisiä veisuin ylistämään Kolminaisuutta, | Sinä tuhosit armossa kadotuksen temppelit, | taistelit kärsivällisesti ja sait iloiten ottaa vastaan sepeleen. | Nyt Sinä rukoilet Kristusta || meidän puolestamme.

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän katismatropari, 1.säv.

Oi aviota tuntematon, siunattu Maria, | Sinä toivottomien ihmisten turva ja Jumalan asumus, | ohjaa katumuksen tielle meidät, jotka aina poikkeamme pahuuden tietömyyteen || ja vihastutamme ylen hyvää Herraa!

Tai kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle, 1.säv.

Kun tahraton uuhi näki Karitsan ja Paimenen kuolleena puulta riippumassa, | hän huusi itkien, äidillisesti valittaen: | Kuinka kestäisin ymmärryksen ylittävän alentumisesi, oi Poikani, || ja vapaaehtoisen kärsimisesi, oi ylen hyvä Jumala?

4. veisu. Irmossi

Nähtyään Sinut, vanhurskauden Auringon, | ristille ylennettynä | seurakunta hämmästyksen valtaamana seisahtui ja oikeutetusti korotti äänensä: || Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Troparit

Kun Sinä, Arkippos, julistit jumalallista ja nuhtelit loistavasti jumalankieltäjiä, rikollinen vainooja alisti Sinut rangaistuksiin, ruoskintaan ja moninaisiin kidutuksiin.

Vietettyäsi autuaasti elämäsi Sinä, autuas, tulit totisesti otolliseksi autuaaseen loppuun, sillä Sinä tulit Kristuksen urheaksi marttyyriksi, joka kestit kärsivällisesti ruumiin tuskat.

Sanojesi maukkaalla suolalla Sinä, pysäytit jumalisten joukosta jumalankieltämisen levinneen mädännäisyyden ja huusit iloiten: Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Jumalansynnyttäjälle

Habakuk näki muinoin varjoisana vuorena Sinut, nuhteeton Neitsyt, joka kannoit kaikkia rikkomusten ja syntien paahteelta varjoavan Sanan.

5. veisu. Irmossi

Sinä, oi minun Herrani, tulit valkeutena maailmaan, | pyhänä valkeutena, | käännyttäen pois tietämättömyyden synkstä pimeydestä ne, || jotka Sinulle uskolla ylistystä veisaavat.

Troparit

Sinä, autuaaksi ylistettävä ja Jumalassa viisas, valistit viisaan saarnaasi jumalallisin salamin tietämättömyyden yöhön joutuneet.

Oi autuas, Sinun sydäimestäsi kumpuava jumalallinen virta upotti petoksen tulvan ja kasteli uskovaisten aivot.

Hyvän toivon vahvistamana Sinä, Jumalan valitsema, kestit neljään suuntaan raastamisen ja pyhitit maan verelläsi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Jumalansynnyttäjä, Herra valitsi yksin sinut kaikista sukupolvista, tuli lihaksi Sinusta ja jumaloitti ihmisluonnon.

6. veisu. Irmossi

Herra, minä kiitosta veisaten uhraan Sinulle, | huutaa Sinulle seurakunta, | joka armon kautta puhdistui pahoille hengille uhratusta saastaisesta verestä || Sinun kyljestäsi vuotaneella puhtaalla verellä.

Troparit

Kavala löi armottomasti haavoille Sinut, Jumalassa viisas, mutta uhkailut eivät Sinua lamaannuttaneet, vaan Sinä tähtäsit kunniaan, jonka Sinulle kunnian antanut Kristus Sinulle soi.

Autuas Arkippos, lihasi haavoilla Sinä haavoitit näkymättömien vihollisten joukot ja nuhteillasi raastoit hirmuvaltiaan sydäntä.

Kiviä paatunein sydämin palvelevat kivittivät Sinut, autuas marttyyri, joka tunnustit elämän kallion ja murskasit eksytyksen linnoituksen.

Jumalansynnyttäjälle

Elämän riisuen Adam pukeutui kuoletukseen Paratiisissa, mutta Sinun elävöittävä synnytyksesi teki hänet kuolemattomaksi, oi Neitsyt, pyhä Jumalan Morsian.

Kontakki, 4.säv.

Saatuuan Sinut, Arkippos, | suureksi, ihmeittesi sätein valaisevaksi tähdeksi | kirkko huutaa Sinulle: || Pelasta ne, jotka uskolla kunnioittavat muistoasi.

Iikossi

Apostoleista suurin Paavali ylisti Sinua, apostoli Arkippos, | Kristuksen uskolliseksi palvelijaksi, | kirjoitti kiitoksesi ja todisti loistavasti Sinut sanan toteuttajaksi, | pyhitetyksi opettajaksi ja viisaaksi saarnaajaksi. | Tänä me kaikki näemme Sinut sammumattomana lamppuna, | joka valaiset maailman. | Apfiakin tunsin hyvin alkuvalkeutta heijastavan kirkkaan soihdun, | joka valistavilla säteillä valaisee ne, jotka huutavat: || Pelasta ne, jotka uskolla kunnioittavat muistoasi.

Synaksario

Saman kuun 19:ntenä päivänä pyhien apostolien Arkippoksen, Filemonin ja Apfiaan muisto.

Säkeitä

Kulmakiveä halannut Arkippos tuli tämän rakkautensa tähden kivitetyksi.

Viheriää maata rakastavaa Filemonia hakattiin viheriöivin orjantappurasauvoin.

Sydämensä silmät taivaaseen kiinnittänyttä Apfiaa pilkattiin maassa makaavana.

Yhdeksäntenätoista Arkippos kuoli kivitettynä.

Samana päivänä muistelemme pyhiä marttyyrejä Maksimosta, Theodotesta, Hesykhiosta ja Asklepiodotea.

Säkeitä

Yhdessä taistelevien miesten vahva kolmikko pysyi miehuullisena Sinussa, Kolminaisuus, mestaukseen asti.

Kristus seppelöi Asklepiodoten, jonka pään miekka katkaisi.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Raboulaksen muisto.

Säkeitä

Tehtyään pahojen henkien päätökset tyhjiksi Raboulas lähti Jumalan päätöksestä täältä.

Samana päivänä pyhittäjäisiemme ja tunnustajien Eugenioksen ja Makarioksen muisto.

Säkeitä

Jaloina vesoina asuvat Eugenios ja Makarios autuaitten maassa.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Kononin muisto.

Pyhittäjä-äitimme Filothea Ateenalaisen muisto.

Säkeitä

Filothea on Ateenan vesa, joka kukisti vihollisen ristin varustuksella.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Persian pätsissä | Aabrahamin sukukunnan lapset | enemmän jumalisuuden innon kuin liekkien polttamina huusivat: || Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

Troparit

Jumalassa viisaalla julistuksellasi Sinä, autuas, karkotit totisen tiedon ja viisauden armon kautta tietämättömyyden pimeyden sieluista, jotka olivat kuuliaisia puhtaille sanoillesi.

Jumalattomien joukot laskivat Sinut alimpaan kuoppaan ja surmasivat armotta Sinut, marttyyri, kun Sinä veisasit: Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

Marttyyri Arkippos, maan otti vastaan vuotaneen veresi, josta kumpuaa uskovaisille parannusten vettä, ja taivas otti vastaan autuaan, taistelijoitten joukkoon luetun henkesi.

Jumalansynnyttäjälle

Herra, joka kietoo maan sumuun ja taivaan pilviin, pukeutui omasta tahdostaan kuolevaiseen lihaan Sinusta, Neitsyt, ja puki niin ihmisen kuolemattoman kunnian vaatteeseen.

8. veisu. Irmossi

Kätensä ojentaen Daniel luolassa tukki jalopeurojen ammottavat kidat, | kun taas hurskautta rakastavat nuorukaiset miehuuteen vyöttäytyneinä | sammuttivat raivoavan tulen voiman huutaen: || Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Troparit

Ylistäessään kirjoituksissaan pyhästi Sinua, kunniakas Arkippos, Paavali kutsui Sinua taistelutoveriksi, jumalallisten tekojen toteuttajaksi, joka palvelit häntä ja veisasit uskolla: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Puhtain sanoin valmisti ylistettävä Apfia Sinut, kunniakkaan, marttyyriuteen, sillä hän rakasti Sinua kuin omaa poikaansa. Nyt Sinä asut hänen kanssansa totisessa valtakunnassa huutaen: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Ajatuksiltaan pienokaiset luovuttivat Sinut, järkevä Arkippos, leluksi pienokaisille, mutta Sinä taistelit kärsivällisesti ja heidän lävistämänäänkin huusit: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Jumalansynnyttäjälle

Adam tuli yhden syömisen takia kuolleeksi kerättyään tiedon kasvista kuoleman hedelmän, mutta Sinun kauttasi, oi puhdas, hän sai taas elämän ja paluun paratiisiin nautintoon huutaen: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

9.veisu. Irmossi

Sinusta, koskemattomasta vuoresta, | erkani kulmakivi, Kristus, | joka yhdisti toisistaan erillään olleet luonnot. || Sen tähden me Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, riemuiten ylistämme.

Troparit

Periäksesi iankaikkisen kunnia Sinä, taistelija, ylenkatsoit maanpäällisen, epävakaaan ja katoavaisen kunnian ja etenit kohti Kristusta Hänen kunniansa kutsumana.

Apostoleista suurimman, viisaan Jumalan julistajan Paavalin oppilaana Sinä, kolossalaisten kaunistus, olet nyt hänen kanssansa saanut periä iankaikkisen nautinnon.

Oi Jumalassa viisas, autuaaksi ylistettävä Arkippos, Sinä punoit päähäsi voittoseppeleen ja pukeudit veresi värjäämään purppuraan, ja nyt Sinä riemuiten hallitset Kristuksen kanssa.

Kansa on kokoontunut viettämään valoisaa muistojuhlaasi ja veisuin ylistämään hyvyyden antajaa Vapahtajaa ja urheita tuskiasi, jotka Sinä, Arkippos, miehuullisesti kestit kukistaessasi juonikkaan.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, joka kannoit sylissäsi kaikkea viittauksellaan kantavaa Kristusta, rukoile Häntä, Poikaasi, että Hän päästäisi minut vihollisen käsistä, kietoisi minut armonsa syvyyteen ja pelataisi minut.

Aamupalveluksen loppuosa tavan mukaisesti, ja päätös.